

Başlıktaki kavramlar hararetle tartışılıyor...

Toplumun çekirdeği ailenin temel bileşenleri olan kadın ve çocuğu direk, erkeği de endirekt ilgilendiren metinler bunlar. Tartışma; maalesef yine iki karşı tribün halinde siyah ve beyaz formatında yürüyor. Oysa toplumun genelini ilgilendiren sosyal politikalarda siyah-beyaz olmaz. Son 150 yıldır birçok konuda tribünlerde yerimizi alıp slogan atıyoruz.

Slogan ve tribün kültürü üzerine iki düşünürümüze kulak verelim:

“Karanlıkta kavga olmaz. İdeolojiler, uçurumları aydınlatan hırsız fenerleri. İstememek de onlara muhtacız. Kaosu kosmos yapan insan zekası, tecrübelerini ideolojilerde sergilemiş. İdeolojiye düşmanlık, tek izm'e teslimiyettir: obskürantizme. İdeolojiler siyaset dünyasının haritaları. Haritasız denize açılır mı? Ama harita tehlikeli bir yolculukta tek kılavuz olamaz. Pusulaya da ihtiyaç var. Pusula: şuur. Tarih şuuru, milliyet şuuru, kişilik şuuru. İdeolojilerin peşine takılanlar pusulasızdırlar. Gemi ya kayalara çarptı, ya batağa saplandı. İdeolojilerin ışığına göz yumanları sloganlar yönetir. Karanlık kinlerin birbirine saldırttığı çılgın sürülerin savaş çılgılığıdır, slogan. İlkelin, budalanın, papağanın ideolojisidir. Düşünce ile çılgılık bağdaşmaz. Şuurun sesi çılgılık değildir. Yabani bağırır, medeni insan konuşur. Bu çocuklar yıllarca konuşurulmadı. Hınçlarını üç beş kelime ile suratımıza tükürüyorlar. İdeolojileri yasakladığımız için hışımlarına uğradık. Demokrasinin demopedi olduğunu kimse düşünmedi. Aczin hürriyetperverliği yalanların en namussuzu. Bahşedilen hürriyet, ölmek ve öldürmek hürriyeti. Toprak sarsılıyor. Hep birden esfel-i safiline yuvarlanmak istemiyorsak, gözlerimizi açmalıyız. İnsanlar sloganla güdülmez. Düşünceye hürriyet, sonsuz hürriyet. Kitaptan değil kitapsızlıktan korkmalıyız. Bütün ideolojilere kapıları açmak, hepsini tanımak, hepsini tartışmak ve Türkiye'nin kaderini onların aydınlığında fakat tarihimizin büyük mirasına dayanarak inşa etmek. İşte, en doğru yol.” **Cemil Meriç**

“Bugün Türkiye’de ölmek istemeyen bir mazi ile hayata doğmak için çarpınan bir istikbal mücadele halindedir. Milletin selâmeti, bu mücadeleye seyirci kalmakta değil, çarpışan kuvvetleri barıştırmaktadır.” **Ali Fuat Başgil**

Osmanlı milleti bütün renkleriyle birlikte tuttuğu oranda güçlendi, serpildi, gelişti. O bütüncül bakışın yerine dar kalıplara döndüğü zamanlarda küçüldü ve yıkıldı.

Bu genel bakış açımızdan sonra 19 yıl sosyal hizmetlerde bizzat bu işlerinden içerisinde olan İlahiyatçı bir kardeşiniz olarak ben şu satırları karaladım:

11 Ekim 2012’de, 6284 sayılı yasanın yürürlüğe girmesinden(08 Mart 2012) 7 ay sonra yazdıklarım:

Sosyal Politikanın merkezinde aile olmalıdır. Aile anne, baba ve çocuk (3) tan oluşan toplumun yapı taşıdır. Aileyi esas almadan kadın, çocuk ve erkeklere yönelik politika geliştirmek mümkün değildir.

03 Temmuz 2005 tarihinde çıkarılan 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu ve 08 Mart 2012 de çıkarılan 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun mevzuat olarak en çok aileyi ilgilendiren yasal metinler olarak uygulanıyor.

Üzerinden 8 yıla yakın zaman geçen Çocuk Koruma Kanunu ile ilgili geçenlerde bir gazetenin manşetten verdiği bir istatistik dikkatimi çekti. TÜİK' e göre son 4 yılda çocuk suçu sayısının yüzde 36 arttığı kaydedildi. Kanun; bir taraftan iyi niyetle bakıldığında çocuğu korumak için cezaları silerken veya indirirken, diğer taraftan onları suç örgütlerinin potansiyel malzemesi haline getirebiliyor.

6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun metninde de buna benzer dikkat edilmesi gereken hükümler var.

Benim önerim; aileyi, yeni kurduğu bakanlığın isminin başına koyacak kadar önemseyen ve tüm sosyal politikaların merkezine alan hükümetin Aileyi direk ilgilendiren 5395 ve 6284 sayılı iki yeni kanunun uygulama sonuçlarının masaya yatırıldığı geniş katılımlı en az 5 günlük bir sempozyum düzenlemesi. Bu sempozyumda akademisyenler, hukukçular, aile ve sosyal politikalar çalışanları, Diyanet İşleri Başkanlığı Aile İrşat Bürosu Çalışanları, Sivil Toplum Kuruluşları ve Yerel Yönetimler gibi ilgili tüm taraflar davet edilerek iki kanunun sonuçları enine boyuna tartışılmalıdır.

Her teorinin uygulamada mutlaka düzeltilmesi ve düzenlenmesi gereken parçaları olur. Bu eşyanın doğasında vardır. İnsanlar ne kadar çaba gösterirse gösterecekleri plan, proje ve teorilerini uygulamaya yüzde yüz aktaramazlar. Aile gibi temel bir konuda çok iyi niyetle ve büyük hedeflere yönelik olarak çıkarılmış bu iki kanun metni yapılacak sempozyumla tekrar gözden geçirilmelidir. İlave edilmesi, düzeltilmesi, çıkarılması gereken maddeler revize edilmelidir.

Dünya ölçeğinde düşündüğümüz zaman övünebileceğimiz derecede sağlam bir aile yapımız ve genç nüfusumuz var. Bu iki değerimiz yakın zamanda belki de dünya ülkelerinin sahip olmak isteyeceği en önemli değerler olacak.

Biz elimizdeki bu iki değerimizin kıymetini bilelim. Onları korumak için el birliğiyle yasal metinleri gözden geçirelim. Ama bilelim ki bu iki değer sadece yasal metinlerle korunmaz. Değerleri koruyan, muhafaza eden başta din olmak üzere örf, adet, gelenek kısaca manevi sermayemiz olduğunu unutmamalıyız.

Manevi değerlerle ahlakı geliştirmeden, her insanın kalbine, vicdanına bir uyarıcı ikaz edici (Allah sevgisi/korkusu) yerleştirmeden sadece yasal metinlerin bizi istediğimiz güzelliklere götürmeyeceği gerçeğini unutmamalıyız.

"Ne irfandır veren ahlaka yükseklik, ne vicdandır; Fazilet hissi insanlarda Allah korkusundandır."
Mehmet Akif Ersoy

14 Kasım 2013'de "5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun güçlü ve zayıf yönleri ve uygulamada yaşanan sorunlar ve çözüm önerileri" başlıklı yazımı yayınladım:

“Sosyal Politikanın merkezinde aile olmalıdır. Aile anne, baba ve çocuk (3) tan oluşan toplumun yapı taşıdır. Aileyi esas almadan çocuk, kadın ve erkeklere yönelik sağlıklı politika geliştirmek mümkün değildir.

03 Temmuz 2005 tarihinde çıkarılan 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu ve 08 Mart 2012 de çıkarılan 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun mevzuat olarak en çok aileyi ilgilendiren yasal metinler olarak uygulanıyor.

Uygulamaya başlanılmasının üzerinden 8 yıla yakın zaman geçen Çocuk Koruma Kanunu ile ilgili geçenlerde bir gazetenin manşetten verdiği bir istatistik dikkat çekici. TÜİK' e göre son 4 yılda çocuk suçu sayısının yüzde 36 arttığı kaydedildi. Kanun; bir taraftan iyi niyetle bakıldığında çocuğu korumak için cezaları silerken veya indirirken, diğer taraftan onları suç örgütlerinin potansiyel malzemesi haline getirebiliyor.

Benim önerim; Aileyi, yeni kurduğu bakanlığın isminin başına koyacak kadar önemseyen ve tüm sosyal politikaların merkezine alan hükümetin Aileyi direk ilgilendiren 5395 ve 6284 sayılı iki yeni kanunun uygulama sonuçlarının tekrar değerlendirilmesi ve gerekirse kanunda revizyona gidilmesidir.

Bu anlamda 5395 sayılı kanunun çıktığı tarihten bu güne Konya İli genelinde kanunun uygulayıcılarından birisiyim. Kesintisiz Çocuk Koruma Kurulu üyesi olarak görev yaptım. Bu tecrübeyle önerilerimi, kanunun güçlü ve zayıf yönlerini, koruyor, uygulamada yaşanan zorlukları ve çözüm önerilerimi paylaşacağım.

Çocuğa yönelik hizmetleri 3 ana kademede ele alabiliriz.

a-İyileştirici-geliştirici hizmetler

b-Koruyucu-önleyici hizmetler

c-Tedavi ve rehabilite edici hizmetler

En ideali birinci ve ikinci kademe hizmetlerle çocuğun anne karnına düştü andan itibaren sağlıklı her yönden kendine yeten bir birey olarak yetiştirmek olmalıdır. Özellikle 0-7 yaş çocuk yetiştirme de altın dönemdir. Bu dönemde anne ve babaların yaptığı hatalar '*Oral Fiksasyon*' dediğimiz çocuğun ömrü boyunca tüm zamanlarını etkileyen kalıcı hasarlara sebep olmaktadır.

Sadece annenin 2 yıl çocuğunu emzirmesi ve bu zamanı çocuğuyla geçirmesi ya da geçirmemesi bile çocukta olumlu ya da olumsuz etkilerle bir ömür kendini göstermektedir. Bu konuların Kamu-Yerel Yönetim ve STK larca yapılacak aile eğitimleriyle mutlaka evlenecek çiftlere verilmesi zaruridir. Bu anlamda "evlilik öncesi-evlilik zamanı-boşanma öncesi-boşanma sonrası" eğitimler yaygınlaştırılmalıdır.

Özellikle boşanmanın aşamalarının yakından takip edilerek bunun profesyonel yardımla gerçekleştirilmesi ve çocukların en az zarar göreceği şekilde bu sürecin tamamlanması gerekmektedir. Bu sempozyumda teşhis ve tedavi önerileri esas alınarak özellikle kanunun görev verdiği insanların eğitilmesi, Çocuk Koruma Kurulunun etkinliğinin ülkenin en kılcal damarlarına kadar artırılması, yayılabilmesi konusunda gerekli adımların atılması, bu konuda elektronik bir takip sistemi kurulması gereğine inanıyorum.

Her çocuk özeldir. Dolayısıyla bu alan; özel alan, özel eğitim, özel imkan, özel ücret.

Gerçek çözümün ise; İyileştirici-Geliştirici, Koruyucu Önleyici Önlemler adına güçlü ailelerde her yönden güçlü bireyler yetiştirmek ve ailede verilen çekirdek hükmündeki olumlun davranışların okullar başta olmak üzere kurumlardaki eğitimlerle desteklemekten geçtiği asla ihmal edilmemesi gerektiğini düşünüyorum.

Meb Ekim 2008 de çıkarttığı Danışmanlık tedbirleriyle ilgili yönetmeliğin gereklerini yerine getirmeli ve alanla ilgili eğitim kadroları 'Danışmanlık Tedbirleri 'ni layıkıyla uygulamalıdır.

Okul sosyal servisleri (Sosyal Çalışmacı+Çocuk Gelişimci+Psikolog+PDR) en kısa sürede büyük okullardan başlayarak kurulmalıdır.

‘En büyük zalimler, boynu vurulmamış mazlumlardan çıkar.’ **Cioran**

Mazlumun öfkesi kadar yıkıcı bir öfke yok. Olamaz. Kendinde hak görür çünkü. Alacaktır.

Dolayısıyla şiddetin kısır döngüsünün profesyonel ellerle kırılması gerekmektedir.

«Şiddetsizlik dilediğinizde çıkaracağınız bir elbise değildir. Şiddetsizlik, kalpten gelir ve varoluşumuzun ayrılmaz bir parçası olmalıdır.” **Mahatma Gandhi**

13 Ağustos 2014’de “Gece Gezme Ehliyeti” başlıklı yazımda konuyu şu satırlarla değerlendirdim: “Emniyetten 2 arkadaş anlattı. Gece devriye gezerken saat 02.30 sularında orta yaşlarda bir erkeğin caddede yürüdüğünü görürler. Caddenin sakinleştiği kimsenin olmadığı bir zamanda yalnız başına yürüyen adam meraklarını celb eder.

Yanında yaklaşırlar ve sorarlar:

‘Beyefendi hayırdır bu saatte ne yapıyorsunuz ?’ diye sorarlar.

Adam birazda tepkili ‘Size ne kardeşim geziyorum işte, zira benim gece gezme ehliyetim var’ diye cevaplar emniyetçi arkadaşların sorusunu.

Merak ederler arkadaşlar nedir bu “Gece gezme ehliyeti”

Sorular 'kardeşim ehliyeti emniyet olarak biz veriyoruz ama böyle bir ehliyet ismi duymadık.

Nedir bu 'gece gezme ehliyeti ?' diye.

Adam ısrar üzerine cebinden evinden uzaklaştırma kararını çıkarır ve gösterir.

Hakkında evinden uzaklaştırma kararı olduğunu babasının evine gidemediğini, otelde kalacak parası olmadığını dolayısıyla geceyi sokakta geçirdiğini anlattı.

Daha çok şey anlattı adam arkadaşlara. Kendince çok dertliydi. Dert söyletiyordu.

08/03/2012 de çıkarılan 6284 sayılı AİLENİN KORUNMASI VE KADINA KARŞI ŞİDDETİN

ÖNLENMESİNE DAİR KANUN 20/03/2012 de Resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe girdi.

O günden tarafa uygulanıyor. Bu gibi sosyal hayatımızı temelden etkileyen düzenlemeler kısa aralıklarla gözden geçirilmeli. Uygulamanın tarafları bir araya getirilerek yürünen yol değerlendirilmeli.

Neler iyi gidiyor?/Neler daha iyi olabilir?/Neler aile, kadın, erkek ve çocuklarımızın refahına hizmet ediyor?/Neler aile, kadın, erkek ve çocuklarımızın refahına zarar veriyor?/Bu yasa ve ilgili mevzuatın kadın cinayetlerinde payı nedir?/Boşanma rakamlarına etkisi hangi yönde?

Aile toplumun temel hücresi. O iyiye gidiyorsa toplum iyiye gidiyor demektir. Dolayısıyla aileyi ilgilendiren her şey 'en önemli' olmayı hak ediyor."

Bugünkü tartışmalara birde bu bilgiler çerçevesinde bakın!

Peygamberimiz Allah yolunda cihad için Uhud'a gitmiş ve neticede 70 şehitle dönmüştü.

Dönüşte "Biz Uhud'u severiz, Uhud'da bizi" sözüyle Müslümanın sürecin ve yolun gereğini yerine getirmenin sonuca ise teslimiyetin, tevekkülün örneğini sunmuştu.

Konuşalım, yürüyelim, istişare edelim.

Ama ehliyle, bilgiyle, sabırla, iyi niyetle....